

være mest tilbøjelig til at vurdere Forholdene saaledes, at enhver Fragtnedsættelse, vi kunde opnaa, henholdsvis for vor Eksport og vor Import, ubetinget vilde komme det danske Samfund til gode.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) mente, at hvis Regeringen indlod sig paa Forhandlinger om et saadant Lovforslag, fandt sig i, at det blev vedtaget i en noget anden Skikkelse end den, hvori det var fremsat, maatte man forundre sig over, at Ministeriet ikke gik af. Han tillod sig den Bemærkning, som for øvrigt kun hører hjemme overfor Højres Ministerier i gamle Dage: Taburetkløbere. Der findes ikke i vore Dage Taburetkløbere, thi det er, som det ærede Medlem meget godt ved, Rigsdagen, der til enhver Tid kan sørge for, at den Regering, man vil af med, kommer man af med. Men jeg synes ikke desto mindre, at jeg vil fremhæve det meget besynderlige i, at netop et Medlem af det konservative Folkeparti tillader sig den Bemærkning om Ministeriet, efter at Partiet har anmodet om at blive fri for Valg. Thi, hvis man synes, at Ministeriet klæber for haardt, er det eneste sikre Middel derimod, hvis der overhovedet er noget Middel: at afholde Valg.

Men dernæst benyttede det ærede Medlem en Vending, der, som saa mange af de Vendinger, det ærede Medlem bruger, var overmaade træffende og slaaende. Det ærede Medlem sagde, at man maa gribe sin Chance. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Man paastaar jo, at der i London gaar 200,000 Mennesker rundt og sulter, fordi de glemte at spille Trumf i Tide. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at man skal tage sin Chance, og Skibsarten har taget sin Chance. Landstingsmand, Admiral Richelieu har i Landstinget oplyst, at de Børskurser, som fra anden saakaldt autoritativ Side er blevet karakteriseret som for høje, ingenlunde var for høje, de stemte alle overens med Selskabernes indre Værdi. Ud fra den Betragtning tør man nok paastaa, at Skibsarten har taget sin Chance. Den har tilbragt et maaske ikke meget fornøjeligt, men meget indbringende Aar, og den har Udsigt til at faa et lige saa tilfredsstillende Aar, et Aar, i hvilket vi her i Rigsdagen har tænkt os at gøre et lille Indgreb i den store Fortjeneste, og dette lille Indgreb kan vi gøre. Nu er det os, der har Chancen. Jeg opfordrer den høje Rigsdag til nu ikke at forsømme at spille Trumf.

Schovelin: Efter at jeg har begæret Ordet, har nu den højtærede Handelsminister talt, og det er naturligt, at jeg først henvender et Par Bemærkninger til ham, da hans Tale er ærede Medlemmer i saa frisk Erindring.

Da den ærede Handelsminister overtog sit Embede, blev dette hilst med stor Glæde indenfor vor Forretningsverden, fordi man mente, at han, som den praktiske Bankmand, han var, vilde i særlig Grad have Forstaaelse af Forretningslivets Tarv og Trang, sympatisere dermed og netop kunde blive det, som en Handelsminister burde være: Minister for Forretningslivet. Hvor ganske anderledes har det i Virkeligheden udviklet sig! Skønt hans Evner uimodsigelig vil føre ham i den Retning, at han kan blive det praktiske Livs Støtte og Medhjælp, har han tværtimod haft den Ærgerrighed at ville være Partipolitiker og Socialpolitiker, og til begge Dele synes højere Magter at have nægtet ham de fornødne Evner. Som Følge deraf kommer han da ogsaa i en besynderlig Modstrid med sin Fortid, med sit Væsens Ejendommeligheder og med sit Embedes naturlige Formaal. Derfor er det saa højst naturligt, at man fra forskellige Sider herinde og udenfor Folketinget har udtalt sin Forundring over, at netop et Lovforslag som det foreliggende, der direkte sigter til eller i hvert Fald vilde have som Følge at skade et stort Stykke dansk Erhvervsliv, kunde vinde den højtærede Handelsministers Samtykke. Nu har vi hørt, at han er gaaet i Brechen for det, og det er jo interessant, for herefter kan der ikke længere være Tvivl indenfor Forretningsverdenen om, hvor man har den højtærede Handelsminister.

Den højtærede Handelsminister talte om, at til Trods for, at denne Regering havde søgt at baste og binde Næringslivet, trivedes det saare godt. Ja, men det er quand même, det er til Trods for alle Regeringens velsignelsesrige Foranstaltninger, at det har udviklet sig, som det har, og hvis man havde undladt al denne Indgriben, ikke mindst ved Maksimalpriser, vilde det sikkert være gaaet endnu bedre. Dette Ministerium synes helt at have glemt af-døde Hørupsstadige Paamindelse, den, han idelig og idelig indprentede, nemlig at et Overmaal af Administration og Lovgivning var af det onde og det bedst mulige var at lade Tingene gaa deres uhindrede Gang. Det passer altsaa, saa længe de Herrer er i Opposition, saa snart de kommer op paa Taburetterne, ønsker de blot, som jeg be-